

Bryssel, 9. kesäkuuta 2017
(OR. en)

10042/17

LIMITE

FISC 129
ECOFIN 503

Toimielinten välinen asia:
2016/0406 (CNS)

ILMOITUS

Lähtetäjä:	Neuvoston pääsihteeristö
Vastaanottaja:	Pysyvien edustajien komitea / Neuvosto
Ed. asiak. nro:	7120/17 FISC 62 ECOFIN 188 + COR 1
Kom:n asiak. nro:	15817/16 FISC 241 IA 145
Asia:	Ehdotus neuvoston direktiiviksi yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä annetun direktiivin 2006/112/EY muuttamisesta tietyn kynnyksen ylittäviin tavaroiden luovutuksiin ja palvelujen suorituksiin tilapäisesti sovellettavan yleisen käännetyin verovelvollisuuden mekanismin osalta – Yleisnäkemys

I JOHDANTO

1. Komissio antoi Ecofin-neuvoston istunnossa 17. kesäkuuta 2016 seuraavan lausuman merkittävaksi istunnon pöytäkirjaan: "*Komissio sitoutuu esittämään ennen vuoden loppua lainsäädäntöehdotuksen, jossa yksittäisille jäsenvaltioille annetaan mahdollisuus poiketa yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä niin, että määritetyn kynnyksarvon ylittäviin kotimaisiin luovutuksiin sovelletaan yleisen käännetyin verovelvollisuuden mekanismia, ja jolla säilytetään sisämarkkinat.*"
2. Komissio hyväksyikin 21. joulukuuta 2016 ehdotuksen neuvoston direktiiviksi yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä annetun direktiivin 2006/112/EY muuttamisesta tietyn kynnyksen ylittäviin tavaroiden luovutuksiin ja palvelujen suorituksiin tilapäisesti sovellettavan yleisen käännetyin verovelvollisuuden mekanismin osalta (asiak. 15817/16 FISC 241).

3. Ensimmäisen kerran ehdotuksesta keskusteltiin Maltan puheenjohtajakaudella verotustyöryhmän kokouksessa 26. tammikuuta 2017. Puheenjohtajavaltio laati ensimmäisen kompromissitekstin, josta keskusteltiin verotustyöryhmässä 22. helmikuuta 2017. Toinen kompromissiteksti esiteltiin ja sitä käsiteltiin verotustyöryhmässä 8. maaliskuuta 2017. Tämän jälkeen ehdotus saatettiin ajan tasalle 15. maaliskuuta 2017 kokoontunutta pysyvien edustajien komitean kokousta ja 21. maaliskuuta 2017 kokoontuvaa neuvoston istuntoa varten (asiak. 7118/17 FISC 61).
4. Puheenjohtajavaltio pani merkille ministereiden antamat suuntaviivat sekä ratkaisematta olevat kysymykset, jotka toimivat lähtökohtina tämän asian jatkokäsittelylle neuvostossa.
5. Työtä jatkettiin verotustyöryhmän kokouksissa 4. huhtikuuta ja 19. toukokuuta 2017. Jäsenvaltiot keskustelivat puheenjohtajavaltion esittämästä uudesta kompromissitekstistä 4. huhtikuuta pidetyssä kokouksessa. Neuvoston oikeudellinen yksikkö antoi pyynnöstä 12. toukokuuta 2017 oikeudellisen lausunnon ehdotuksen yhteensopivuudesta perussopimusten kanssa.
6. Tältä pohjalta laadittiin uusi kompromissiehdotus ja siitä keskusteltiin korkean tason työryhmässä 6. kesäkuuta 2017.

II TILANNEKATSAUS

7. Alustavissa keskusteluissa jotkut jäsenvaltiot ovat kannattaneet yleisen käännetyn verovelvollisuuden mekanismin periaatetta, kun taas toiset ovat olleet sen suhteen epäileviä, mutta suhtautuneet kuitenkin avoimesti asiasta käytäviin lisäkeskusteluihin. Eräällä jäsenvaltioiden ryhmällä oli yleisiä ja/tai poliittisia tarkasteluvarauksia.
8. Kompromissiteksteissään puheenjohtajavaltio otti huomioon tietyt jäsenvaltioiden mainitsemat huolenaiheet. Neuvoston oikeudellisen yksikön oikeudellisen lausunnon perusteella tekstiin lisättiin uusia suojatoimia ja rajoituksia, ja puheenjohtajavaltio katsoo näin ollen, että viimeisin kompromissiehdotus (asiakirjassa 10041/17) on oikeudenmukainen ja tasapainoinen.
- . Tässä yhteydessä puheenjohtajavaltio haluaa korostaa kompromissin neljää pääkohtaa:

1) Tulevan direktiivin soveltamisala

9. Muutamat jäsenvaltiot olivat sitä mieltä, että ehdotuksen soveltamisalan pitäisi kattaa kaikki palvelut ja tavarat. Toiset jäsenvaltiot kannattivat komission ehdotuksen mukaista soveltamisalaa, eli että poikkeusta sovellettaisiin ainoastaan tavaroihin ja palveluihin, jotka ylittävät 10 000 euron kynnysarvon.
10. Ottaen huomioon ehdotuksen poikkeusluonteen puheenjohtajavaltio ehdottaa, että 10 000 euron kynnysarvo säilytetään (199 c artiklan 1 kohta).

2) Poikkeuksen saamisen edellytykset

11. Keskustelussa ilmeni, että jotkin jäsenvaltiot kannattivat rajoittavia edellytyksiä direktiivissä, kun taas toiset halusivat enemmän joustavuutta tai jopa ei lainkaan edellytyksiä.
12. Tasapainoisen kompromissin aikaansaamiseksi puheenjohtajavaltio ehdottaa, että säilytetään komission ehdotuksen luvut eli arvonlisäverovaje olisi vähintään 5 prosenttiyksikköä yhteisön arvonlisäverovajeen mediaania suurempi (199 c artiklan 1 kohdan a alakohta) ja karusellipetosten osuus 25 prosenttia arvonlisäverovajeen kokonaismäärästä (199 c artiklan 1 kohdan b alakohta). Lisäksi säilytetään myös edellytys, jonka mukaan jäsenvaltion on osoitettava, että muut valvontatoimenpiteet kuin poikkeus eivät ole riittäviä karusellipetosten torjumiseksi sen alueella (199 c artiklan 1 kohdan c alakohta).
13. Puheenjohtajavaltio on kuitenkin lisännyt poikkeukseen uusia suojatoimia täsmennyksinä ja lisävaatimuksina, jotta poikkeus voidaan rajoittaa oikeasuhteiseksi tavoitteeseensa nähden.

14. Täsmennykset liittyvät valvontatoimenpiteisiin 199 c artiklan 1 kohdan c alakohdassa, ja lisäedellytyksinä asianomaisen jäsenvaltion on osoitettava, että ottamalla käyttöön yleisen käännetyin verovelvollisuuden mekanismi verosäännösten noudattamisesta ja veronkannosta saataisiin arvioitua hyötyä vähintään 25 prosenttia enemmän kuin yrityksille ja verohallinnoille odotettaisiin aiheutuvan lisärasitusta (199 c artiklan 1 kohdan d alakohta) ja että yleisen käännetyin verovelvollisuuden mekanismin käyttöönoton tuloksena yrityksille ja verohallinnoille ei koidu suurempia kustannuksia kuin muiden valvontatoimenpiteiden soveltamisesta aiheutuvat kustannukset (199 c artiklan 1 kohdan e alakohta).
15. On syytä muistaa, että kaikkien näiden edellytysten on täyttyttävä, jotta jäsenvaltio voi esittää komissiolle pyynnön ja jotta sitä voitaisiin pitää oikeutettuna soveltamaan yleisen käännetyin verovelvollisuuden mekanismin poikkeusta.

3) Poikkeuksen kumoaminen: neuvoston ja komission asema

16. Komission ehdotuksessa säädettiin, että jos sisämarkkinoille aiheutuu merkittäviä kielteisiä vaikutuksia, komissio voi kumota kaikki aiemmin myönnettyt poikkeukset. Tämän mahdollisuuden antaminen komissiolle herätti huolta joissakin jäsenvaltioissa. Sen vuoksi keskusteltiin neuvoston – eikä siis komission – mahdollisesta osallistumisesta poikkeuksen kumoamisprosessiin. Jäsenvaltioiden enemmistö katsoi, että neuvoston tulisi säilyttää itsellään valtuudet hyväksyä ja kumota poikkeukset.
17. Jos neuvosto päättää poikkeuksen kumoamisesta tavanomaiseen tapaan, silloin yksimielisyysperiaatteen mukaisesti kaikkien jäsenvaltioiden, myös poikkeusta soveltavien, olisi kannatettava kumoamista. Tämä voisi johtaa tilanteeseen, jossa poikkeuksesta hyötyvien jäsenvaltioiden suostumuksen saaminen olisi käytännössä erittäin vaikeaa.

18. Jotta järjestelmästä saataisiin toimiva, puheenjohtajavaltio ehdottaa käänteisen yksimielisyyden menettelyä. Tämä menettely tarkoittaisi sitä, että tiettyjen kriteerien täyttyessä komissio antaisi ehdotuksen jollekin jäsenvaltiolle annetun poikkeuksen kumoamisesta. Ehdotus hyväksyttäisiin – ja poikkeus kumottaisiin – ellei neuvosto yksimielisesti päättä 30 päivän kuluessa, että se hylkää komission ehdotuksen kumoamisesta ("käänteinen yksimielisyys") (199 c artiklan 5 kohta).
19. Teknisellä tasolla asia ei saanut yksimielistä tukea, koska jotkut yleisen käännetyn verovelvollisuuden mekanismeja kannattavat jäsenvaltiot katsoivat, että vaikka poikkeus myönnettäisiin viideksi vuodeksi, kumoamismenettelyn käyttö voisi tosiasiallisesti johtaa poikkeuskauden lyhentämiseen. Edellä esitetty huomioon ottaen ne eivät kannata käänteisen yksimielisyyden menettelyä sellaisenaan. Puheenjohtajavaltio on kuitenkin sitä mieltä, että tällainen ratkaisu on asianmukaisin, jotta voidaan varmistaa, että poikkeus toimii oikeudellisesti pätevällä ja käytännöllisellä tavalla.

4) Poikkeuksen kesto

20. Ehdotuksen mukaan poikkeuksen kesto olisi viisi vuotta (eli 30. päivään kesäkuuta 2022). Jotkut jäsenvaltiot pitivät kestoa liian lyhyenä ottaen huomioon hallinnolliset muutokset, joita on tehtävä kansalliseen lainsäädäntöön, sekä rasisituksen, jonka järjestelmän täytäntöönpano aiheuttaa yrityksille. Toiset valtuuskunnat puolestaan katsoivat, että koska on kyse kokeilusta, poikkeuksen keston tulisi olla kaksi tai kolme vuotta tai joka tapauksessa enintään viisi vuotta.
21. Teknisellä tasolla näyttäisi olevan jonkin verran lähentymistä kohti poikkeuskauden viiden vuoden kesto. Koska alkamis- ja päättymispäivästä ei kuitenkaan ole sovittu, puheenjohtajavaltio esitti päivämäärät sulkeissa 199 c artiklan 7 kohdassa ja 2 artiklassa; ministerien on keskusteltava asiasta.

III TULEVAT TOIMET

22. Edellä esitetty huomioon ottaen pysyvien edustajien komiteaa pyydetään ehdottamaan neuvostolle, että se tämän ilmoituksen pohjalta jossakin tulevassa istunnossaan
- keskustelisi tämän ilmoituksen II osassa esitetyistä kysymyksistä ja
 - muodostaisi yleisnäkemyksen kompromissitekstistä sellaisena kuin se on asiakirjassa 10041/17 FISC 128.
-